

KOT

KUNST OMKRING TROLDEN

NR. 2, 23. ÅRGANG, MAJ 2015

K.O.T. - Kunst omkring Tolden
udgives i samarbejde mellem Muse-
ums- og Kunstforeningen for Vejen
og Omegn og Vejen Kunstmuseum.
Bladet udkommer fire gange årligt.

Redaktion: Gunna Kjelstrøm
og Teresa Nielsen

Lay-out skabelon:
www.helle-jensen.dk

Tilrettelæggelse:
Frederik Madsen

Oplag: 1500 stk.
Trykning: LH Grafisk.
Abonnement: Medlemmer af
kunstforeningen får bladet tilsendt.
Bladet ligger fremme på museet
og sendes til museets samarbejds-
partnere.

Museums- og Kunstforeningen
for Vejen og Omegn
www.vejenkunstforening.dk

Formand: Anker Ulsdal
Vester Alle 84
6600 Vejen
tlf. 61713654
anker@ulsdal.dk

REDAKTØRER
Gunna Kjelstrøm
Engparken 6, 6580 Vamdrup
tlf. 29663896
gunna.kj@gmail.com

Teresa Nielsen
Vejen Kunstmuseum
Østergade 4
6600 Vejen
teni@vejen.dk
www.vejenkunstmuseum.dk

INDHOLD

- Diverse fra Vejen Kunstmuseum, side 3
- Formidlingspræsentation i Skibelundsalen, side 6
- Malerisalens gamle ophængning, side 7
- Anna E. Munch - en nature morte, side 9
- Fajance af Karen Hannover, side 13
- Kunstrejse til Worpswede og Bremen, side 17
- Paula Modersohn-Becker - en ener, side 18
- Program for rejse til Worpswede og Bremen, side 20
- Round About Vocals, side 23

ERRATA

I forrige nummer af K.O.T. omtaltes Gunnar Westmanns ugle, der i 1968 blev opstillet på Bispebjerg. Flere steder står der, at dyret er udført hos SAXBO. Men Kähler-kenderen Peder Rasmussen har meddelt, at uglens stentøjsklinker er fremstillet hos Kähler i Næstved.

Forsiden

Paula Modersohn-Becker (1876-1907) "Selvportræt". 1905.

**Indmeldelse af nye medlemmer til Mu-
seums- og Kunstforeningen for Vejen og
Omegn** kan ske på Vejen Kunstmuseum, Øster-
gade 4, 6600 Vejen, tlf. 79 96 69 40 eller på mail:
pv@vejen.dk

DIVERSE FRA VEJEN KUNSTMUSEUM

Af *Teresa Nielsen, museumsleder*

Årets store udstilling om Nathalie Krebs' SAXBO-stentøj er kommet godt fra start med en fyldig foretale i det første nummer af Jyske Vestkystens nye kulturtillæg, efterfølgende med Lars Ole Knippels anbefaling i Jyllands-Posten og dertil Rikke Rottestens SAXBO-fokus i Berlingske Tidende. Stort var fremmødet ved åbningen, hvor to af værkstedets medarbejdere fra 1950'erne og 60'erne, Kirsten Weeke og Lillian Binderup Jensen, fortalte om deres SAXBO-minder. Nu står de over 1.200 udstillede genstande og giver for første gang mulighed for en bred bedømmelse af værkstedets produktion.

KK15. Gennem de seneste måneder har Henriette Grønning og Jeanette Trefzer, på projektmidler fra Ny Carlsbergfondet, været i gang med at forberede materiale til www.kk15.dk – en digital præsentation af de kvindelige kunstneres repræsentation i de jyske kunstmuseers samlinger. Hjemmesiden skal være klar til den 5. juni, hvor vi på Grundlovsdag fejrer 100-året for de danske kvinders valgret.

Fra den samme dag markeres de kvindelige kunstneres værker på forskellig vis direkte på de jyske kunstmuseer. Markeringen er vokset ud af kunstmuseernes årsmøde i nov. 2014, hvor der var fokus på de kvindelige kunstnere med indlæg ved bl.a. tidl. minister Jytte Hilden og rektor for Kunstakademiet i København Sanne Kofod Olsen. Debatten var livlig, og en god idé konkretiseredes af Lise Jeppesen, leder af Randers Kunstmuseum: Fra den 5. juni 2015 var det oplagt at lave en grafisk markering i den faste samling på hvert museum af værker udført af kvindelige kunstnere. Der har været fin tilslutning til idéen og de enkelte museer har valgt forskellige måder at italesætte spørgsmålet. En del åbner udstillinger nøjagtigt på 100-året for valget, andre har året igennem sat fokus på kvindelige kunstnere i den faste samling såvel som i de skiftende udstillinger – og mælkebøtterne kommer til at blomstre rundt om på de jyske kunstmuseumsvægge.

Grafikeren Helle Jensen står bag skabelonen til www.kk15.dk og projektets ikon – en næsten abstrakt mælkebøtte. I gul på hvid ses blomsten og i hvid på gul ses den afblomstrede frøstand. Ikonet er valgt i forlængelse af den grafiske identitet/branding, som Susette Holten i 1895 lavede til "Kvindernes Udstilling" – den første store mønstring af de danske kvindelige kunstnere. Mælkebøtten brugte hun som udstillingens identitet, måske som billede på kvinderne – den farvestærke, elskede og forhadte vilde blomst, som dukker op alle vegne og ikke er til at holde nede...

Højdepunktet i Susette Holtens arbejde med mælkebøtten er hendes moderne Poul-Gernes-agtige 1896-plakat for "Kvindernes Bygning". I 1890'ernes slutning blev den lovprist af kendere på tværs af Europa, da den (som den ene af to – den anden Eva Drachmanns plakat for Politiken) repræsenterede Danmark i en bog om den moderne europæiske plakat, skrevet af lederen af kobberstikssamlingen i Dresden.

Grundlovmøde på Askov Højskole og i Skibelund Krat. Fredag den 5. juni markeres 100-året for kvindernes valgret. 2015 er samtidig 150-året for åbningen af Askov Højskole og 150-året for det første af højskolens Grundlovmøder i Skibelund Krat. Derfor arrangeres et ganske særligt Grundlovmøde, der indledes kl. 12.30 i den gamle foredragssal på Askov Højskole med en samtale mellem væverne Annette Holdensen og Inge Bjørn, der begge er af højskoleæt. Som højskolens kvinder i 1915 gik i samlet trop til møde i Skibelund Krat, er alle

Kvinder på vandring ved torvet i Askov på vej til Grundlovmøde i Skibelund Krat, 1915.

Foto: Lokalhistorisk Arkiv, Vejen.

velkomne til at tage del i et fælles optog fra højskolen til Krattet, hvor der laves gymnastikopvisning som i 1915 – og i dag. Siden synger Zenobia og leder fællessangen, journalist Mette Fugl holder Grundlovstalen, gøgleren ABDUL underholder store og små, og hen på aftenen spiller Almost Irish folkemusik – lidt som man i 1915 rundede grundlovmødet af med bal... Læs mere om arrangementet på hjemmesiderne for Vejen Kunstmuseum, Askov Højskole og Skibelundforeningen.

Troldeformidling. I en tre-måneders projektansættelse arbejder billedkunstner Ingrid Skovgaard (født 1970) – oldebarn af Danmarks trolde-tegner par excellence Niels Skovgaard, Magnusstenens mester – med et formidlingsprojekt til kommunens børnehaver og indskolingsklasser. I Danmarks Troldehovedstad, har det været oplagt for hende, der arbejder med performance og video, at tage afsæt i Niels Hansen Jacobsens farlige trolde og samlingens øvrige troldeværker. Gennem indlevelse i troldenes væsen og bevægelse kan børnene hjælpe hende med at slippe fri af en forvandling. Som man slipper fri fra trolde ved at kunne sige dens navn, kan man også bryde dens forbandelse ved at mime/fange dens bevægelser – både i fysisk aktion og som tegninger...

En Birgit Bjerre trolde-udstilling. Tilbage i efteråret 2002 gæstede Birgit Bjerres hyggelige, børnevenlige trolde for første gang Vejen Kunstmuseum. De originale farvelagte linoleumstryk til hendes trolde-

bøger var udstillet i forbindelse med Morten Grues scenografi, hvor han midt i Skibelundsalen byggede en troldhøj på gloende pæle. Siden er hendes trehovedet trolde, modelleret af gipskonservator Jørgen Bau, blevet vartegn for Troldeparken ved Anlægget i Vejen. I 2007 kom fire mindre trolde til, og en troldebænk til børn er i støbeskeen.

Da Birgit Bjerre døde i oktober 2014 arvede Vejen Kunstmuseum originalerne til hendes troldebøger og en samling af hendes øvrige værker. Først på året var der en mindeudstilling i hendes hjemby, Faaborg, og fra juli til september vises særligt hendes troldeværker midt i Skibelundsalen. I forbindelse med udstillingen etableres et permanent trolde-folde-værksted, hvor gæster kan lave troldeeskulpturer af papir. Der laves også en trolde-skattejagt i og omkring museet.

Dansk Standardpoesi. For andet år i træk gæster Maya Peitersens artspace/mikrokulturhus "Dansk Standardpoesi" Museumspladsen i Vejen Kunstmuseum Vejen. Huset er i 2015 med i fejringen af 100-året for danske kvinders stemmeret - et kvindefestår. Den første udstilling "SEX" består af 19 værker på max 35 x 35 x 35 cm, udført af 21 kvindelige kunstnere. Værkerne er skabt over ordet/temaet sex, der både kan forstås som det engelske ord for køn og som det danske og engelske ord for seksuel aktivitet i enhver henseende. Udstillingen er blevet til ud fra et inkluderende princip. Maya Peitersen har inviteret tre kvindelige kunstnere, der repræsenterer hver sin generation. De har hver inviteret yderligere to kvindelige kunstnere, og disse seks er så blevet bedt om hver at invitere to til efter samme princip.

De udstillende kunstnere er: Yvette Sophia Brackman, Marianne Hesselbjerg, Ragnhild May, Pernille With Madsen, Bianca Maria Barmen, Hannah Heilmann, Karin Lind, Anna Samsøe, Sara Willemoes Thomsen, Agneta Werner, Jobim Jochimsen, Camilla Nørgård, Camilla Berner, Ditte Soria, Sian Kristoffersen, Kit Carlsen, Cilla Leitao, Anna Margrethe Pedersen, Ulla Eriksen, Josefine Struckmann og Maya Peitersen. Maya Peitersen er uddannet arkitekt og arbejder i krydsfeltet mellem arkitektur og billedkunst, primært med rumlige installationer og interaktion, både i det offentlige rum og på udstillingssteder. Hun har gennem de sidste år også arbejdet med lyd og senest med Elektrolux. Maya Peitersen har bygget udstillingsstedet Dansk Standardpoesi, der er et mobilt artspace på 4,5 m², hvor hun arrangerer udstillinger, oplæsninger og koncerter med kunstnere fra den danske kunstscene. Hun har udstillet på bl.a. Overgaden, Albertslund Rådhus, Vejen Kunstmuseum, Galleri Q, Artspace Skovsnogen, Leth og Gori, Øksnehallens Foyer, Arkitekternes Hus, på Den Frie og i Projektrum 036.

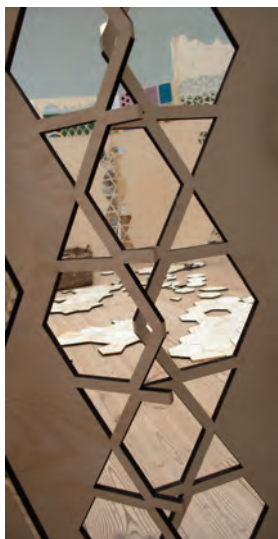
Den næste udstillingen med titlen DIAGNOSE åbner den 19. juli og kan ses til den 20. august. Den bliver til i dialog mellem Cecilie Bendixen, der er bosat i Askov, og Gitte Juul. De er begge uddannet arkitekter og arbejder i krydsfeltet mellem arkitektur, design og billedkunst. ■

FORMIDLINGSPRÆSENTATION I SKIBELUNDSALEN

Af Sophus Ejler Jepsen, billedkunstner og formidler

Midt i Skibelundsalen, der oprindeligt var billedhugger Niels Hansen Jacobsens atelier i Skibelund Krat, er der frem til slutningen af juni en udstilling, der præsenterer aspekter af museets formidling og samtidig giver plads til masser af leg. I bedste byggelegeplads-ånd er der opført to ottekantede staværer. Det ydre rummer på indersiden fortællinger om 10 aspekter af museets formidling – essensen af syv års formidlingspraksis til skoleelever og andre grupper. Den indre ottekant er bygget op til leg. På væggene er det tanken, at skoleklasser kan fastgøre og tegne på store ark papir i format A0.

På gulvet kan man lægge mønstre med de 3-, 4-, 5-, 6-, 8- og 10-kantede brikker. De er laserskåret i et specialfremstillet modulsystem, der gør det muligt at lave helt uventede mønstre og få brikker i mange forskellige vinkler til at tale sammen. Afsættet har været mødet mellem matematik og kunst i det smukke mellemøstlige girih-mønsters fem grundfigurer og de langt senere pile- og drageformer i den engelske matematiker Roger Penroses system. Dertil er i år kommet 4- og 8-kantede klodser fra vinterferiens Kartouche-værksted, og i det inderste staværs tavler er skåret 3- og 6-kanter. De danner stjerneformationer som i de gennembrudte egyptiske vinduers kompositionsgitret. Mønstret bragte den danske billedkunstner Niels Nedergaard (1944-87) i 1980'erne ind i metervis på danske tekstiler. Pladerne, som brikkerne er skåret af, indgår i staværet som kniplingsagtige felter, der giver ind og udsyn. På staværet er der skrâplader, hvor man også kan lege med mønsterbrikkerne. En enkelt kurv er fyldt med laserskårne bogstaver med tilhørende tavle, hvor tre linjer venter på gæsternes ord. Her er inspiration til egnens lærere og plads til lærerig leg. ■

MALERISALENS GAMLE OPHÆNGNING

Af Teresa Nielsen, museumsleder

Mens museets Jens Lund-værker fra juni til september gæster Nivaagaards Malerisamling, sker der noget andet i ovenlyssalen i Vejen, hvor hans hovedværker plejer at hænge. Ved museets opførelse i 1924 var salen tænkt som billedhugger Niels Hansen Jacobsens atelier. På gamle fotos ses øst-, syd- og vestvæggen en gang efter 1938. Det år blev vinduet over døren mod syd dækket af, da billedhuggerens ottekantede atelier fra Skibelund Krat blev flyttet ind som museets sydlige kuppelsal.

Malerierne hang tæt over borde og reoler med billedhuggerens keramiske arbejder, bøger og papirer. Midt i salen stod hans havfruer, der i bronze nu er kommet tilbage på Torvet i Svendborg og står i gips i Skibelundsalen. Hans debutarbejde "Loke lænket til Klippeblokkene" og hans Grundtvigsmonument havde også plads i salen. Midt for vestvæggen stod møblementet, der i dag bruges i Publikumsrummet.

Fra 1927 var Vejen Museum med ved Ny Carlsbergfondets årlige udlodning af værker til provinsens museer. Repræsentanter valgte ud efter nummer i en første, anden og nogle gange også tredje ombæring. Som førstevælger i 1928 var Hansen Jacobsen glad for til Vejen at sikre L.A.

På østvæggen ses til venstre Chr. Zachos "Olivenskov ved Menton" fra 1885 og Eduard Borregaards "Landskab fra Kastrup". De kom til i 1927 og 1931 som gaver fra Ny Carlsbergfondet. Over hænger Marie Wandels "Fra Vestjylland; ved Nissum Fjord" med ukendt provinens. Ejnar Nielsens "Dameportræt" fra 1902 var i 1931 en gave fra kunstneren. Hans Agersnaps "Kløfter fra Vejedalen" med ukendt provinens hænger over Karl Schous "Piazza del Poppolo" fra 1926 – en gave fra Fondet i 1927. Jens Viges 1909-maleri "Ved Slettestrand" har tilhørt Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn. J.C. Schlichtkrulls "Ved Sommertid i Hammer Bakker" var i 1936 en gave fra Hansen Jacobsen og Johan Rohdes "Ved Fanø Strand" fra 1911 var i 1924 en indvielsesgave til museet.

Dette fotografi må være fra en gang efter 1938, da vinduet over døren blev dækket ved indflytning af Skibelund-atelieret. I hjørnet ses et i dag ukendt maleri. Måske er det Henrik Jespersens "Ved Bramminggaards Indkørselsport", der i 1935 af Alkærsig nævnes som en del af kunstforeningens samling, men ikke er anført i museets registre. Johannes Glob's "Moderen" købte Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn ved hans debut på Charlottenborgs forårsudstilling i 1905, da han endnu hed Andersen til efternavn. De tre følgende malerier var gaver fra Ny Carlsbergfondet i henholdsvis 1930, 1927 og 1928: Olaf Rudes "Vinterdag, Allinge" fra 1929, Fritz Sybergs "Landskab i April" fra 1920-1927 og Axel P. Jensens "Blomster i blåt Krus" fra 1926. Axel Hous 1892-portræt af Niels Hansen Jacobsen i atelieret i Paris har været en gave fra kunstneren. Længst mod højre hænger Carl Frederiksens "Nature morte", som Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn købte i 1929 for 150 kr.

Hansen Jacobsen og hans tid. En del af de her gengivne malerier hænger meningsfuldt i nye konstellationer og andre befinder sig primært på magasin, når ikke de er udlånt til udstillinger andetsteds. Uden at ville lave en decideret rekonstruktion ophænges et udvalg af de her viste billeder i juni-september på østvæggen i Malerisalen. ■

På vestvæggen hænger fra venstre Fritz Sybergs "Martins Gaard, Vinter" fra 1919, dernæst Julius Paulsens "Kunstnerens Søn, Hubert" – gaver fra Ny Carlsbergfondet i 1928 og 1930. Det er uvist, hvordan Helvig Kinchs "Kærreheste slæber Sand. Bretagne" kom til samlingen. Jens Søndergaards vinterlandskab fra 1927 var i 1930 en gave fra Fondet, mens L.A. Rings "Teglværksarbejdere. Ladby Teglværk" fra 1892 blev skænket i 1928. Marie Wandels "Frk. Jensen" blev ved kunstnerens debut i 1926 købt på Charlottenborg af Kaja og Niels Hansen Jacobsen. Yderst til højre anes et i dag ukendt interiør – måske "Flyvkirsten i hendes Køkken. Af V. Krause", som Søren Alkærsig nævner i sin 1935-introduktion til museet. Det blev ikke indlemmet i museets samling. Under interiøret ses Axel Hous portrættegning fra 1899 af Niels Hansen Jacobsen – en gave fra kunstneren den 10. sept. 1931 på billedhuggerens fødselsdag. Møblelementet står i dag i Publikumsrummet på museet.

Anna E. Munchs maleri "Nature Morte" eller "Tulipaner og Tintøj" er i januar 2015 købt til samlingen. Olie på lærred, 46,9 x 39,6 cm. Inv. VKV 2715.

ANNA E. MUNCH – EN NATURE MORTE

Af Jeannette Trefzer, museumsinspektør

Besøgende på Vejen Kunstmuseum kan fremover opleve et nyt værk af malerinden Anna E. Munch (1876-1960) købt på auktion i januar 2015. Oliemaleriet kan med et godt dansk ord beskrives som en opstilling – på tysk kaldet et Stilleben (stille liv) og på fransk en nature morte (død natur). Grundlæggende dækker alle tre udtryk det at male nogle udvalgte, særligt opstillede genstande på en flade i et ofte blot antydnet rum. Det hele skal gerne virke lidt tilfældigt, men er det ikke, for de valgte genstande bærer enkeltvis og sammen tit på voldsomme betydninger og budskaber, som står i kontrast til det første ganske udramatiske indtryk af hyggelige hverdagsting side om side.

En opstilling

I sin opstilling fra 1913, der var udstillet på Charlottenborg samme år med titlen "Nature morte" (eller 1914 med titlen "Tulipaner og Tintøj"), har Anna E. Munch malet lyserøde tulipaner i en glasvase, et

smykkeskrin af træ, hvor låget er løftet af og en hvid perlekæde bugter sig ud, et stearinlys i metalstage og et maleri i guldramme på væggen. Alt ser tilforladeligt ud, men dvæler man lidt ved motivet, begynder små ting at rukke ved den oplevelse. Tulipanerne er voldsomt foldet ud, på vej til at miste deres kronblade. Stearinlyset er næsten brændt ned og lige blevet pustet ud, for vægen gløder endnu og sender en røgfane op i luften – som dog hurtigt vil forsvinde. Såvel blomster som lys er altså ved at være fortid – opbrugte og døde. Tænker man videre i de baner, bliver glasvasen til en skrøbelig letforgængelig beholder og perlekæden til overfladisk flitterstads, der forgår og som man ikke kan tage med sig herfra. På den måde bliver opstillingen også til et memento mori, som betyder: husk at (du skal) dø, en påmindelse om altings forgængelighed og livets korthed.

Memento mori

Det slukkede stearinlys, de falmede blomster, perlekæden og glasgenstanden er klassiske symboler på forgængelighed. Dem har Anna E. Munch set brugt hos nederlandske malerkolleger tilbage i 1600-tallet, hvor man i særlig grad dyrkede opstillingerne med de dystre budskaber om livets uafvendelige ende. Anna E. Munch har dog været skånsom i sin brug af dødssymbolerne, for når de nederlandske malere rigtig slog sig løs, kom det til at vrimle med kranier, insekter, der sugede i rådrende frugt, timeglas, der løb ud og dermed en langt mere direkte og voldsom symbolik. Pieter Claesz (ca. 1597-1660) gjorde eksempelvis dette uhyggeligt overbevisende. Her er man ude i den ene ende af spektret. I den anden ende finder man opstillinger, der er helt ufarlige

og uden bagtanker beskæftiger sig med at skildre former, farver og flader. Det er ypperligt gjort hos modernistiske malere i det 20. århundrede, som vores egen Vilhelm Lundstrøm (1893-1950).

Annas værk

Anna E. Munch kom fra en troende familie og religiøse motiver er fremtrædende i hendes kunstneriske livsværk. Hun har blandt andet malet en del altertavler. På sin vis ligger den symbolladede opstilling i forlængelse af de øvrige af hendes arbejder, der kredser om liv, død og tro. På Vejlen Kunstmuseum bliver den endvidere et friskt og nyt eksempel på, hvad Anna E. Munch også malede. For her er der fortrinsvis landskaber, type- og figurskildringer, historiske fremstillinger og religiøse motiver fra malerindens hånd. Antallet af værker af Anna E. Munch på museet er ganske omfattende og tæller ifølge Kunstindeks Danmark 469 numre, hvoraf en stor del er ar-

Vilhelm Lundstrøm (1893-1950)
 "Nature Morte". 1930. Olie på lærred, 100 x 80,3 cm. ARoS - Århus Kunstmuseum, inv. nr. 0575.

bejder på papir. Med så stor en samling er det kun muligt at udstille en brøkdel på permanent basis.

Anna i Vejen

Malerindens produktivitet kan hænge sammen med, at hendes familie var velstillet og døtrene uddannelse og kunstneriske udfoldelser blev fremmet. De var oven i købet i familie med den norske maler Edvard Munch (1863-1944), som i et brev udtalte sig meget positivt om den unge Annas kunstneriske evner. Lange rejser til udlandet var hverdagskost for familien. Den bestod af Anna og søsteren Helga, der var flittig amatør-fotograf, samt deres moder Amalia Munch (1832-1905). Faderen var den kendte norske digter og skuespilforfatter Andreas Munch (1811-1884), som døde, da Anna var blot 8 år gammel. På deres dannelsesrejser besøgte trekløveret bl.a. Paris og Italien. I netop Paris lærte familien billedhugger og keramikker Niels Hansen Jacobsen (1861-1941) at kende, hovedpersonen på Vejen Kunstmuseum, og den relation er forklaringen på, at også kunst af Anna E. Munch har fundet vej til museet. I 1997 blev det endvidere til en separatudstilling af kunstnerindens værker på museet med tilhørende katalog. En udstilling, der siden hen vist på Hjørring Kunstmuseum og Johannes Larsen Museet i Kerteminde.

Anna, Niels og døden

Annas diskrete malede memento mori får på museet følgeskab af Niels' mere udpenslede påmindelser om døden i især to skulpturer, som man har svært ved at ryste af sig. "Døden og Moderen" er fra 1892 og inspireret af H. C. Andersens (1805-1875) fortælling «Historien om en Moder» fra 1848. Såvel skulptur som historie handler om Døden, der henter et lille barn til moderens store fortvivelse. I skulpturen ligger hun sammenkrøbet for Dødens fødder, medens denne, med leen i den ene hånd og den lille bylt med barnet under den anden arm, er ved at begive sig afsted. Her kommer selv de nederlandske memento mori-malere til kort, for et mere direkte og skræmmende billede af døden findes ikke. Fem år efter handler det også om livets flygtighed i værket "Skyggen" fra 1897. Igen kan H. C. Andersen med sin fortælling af samme navn fra 1847 have været inspirationskilde. Niels Hansen Jacobsens "Skyggen"

regnes for hans skulpturelle hovedværk og det er

Niels Hansen Jacobsens skulptur "Skyggen" fra 1897-98. Tilhører Vejen Kunstmuseum. Inv. VKV 0138.

Susette Cathrine Holten født Skovgaard "Interiør med Rosenbuket". 1922. Olie på lærred, 46 x 39 cm. Inv. VKV 2733.

da også mesterligt gjort at tilføre så megen fremdrift og bevægelse, så man i det statiske metal fornemmer netop en skygges evige foranderlighed. En skygges almene flygtige beskaffenhed gør den til dødsymbol på linje med timeglasset. Men her er den mere end bare det. Med sit dødningshoved i front, timeglas i hånd og de knoklede langstrakte lemmer minder "Skyggen" om Døden i skulpturen fra 1892. Niels har selv givet værket et vers med på vej som understreger, at "Skyggen" er selve Døden.

"Døden, snart er den usynlig
 gemmer sig i Vejens Støv
 men indhenter og dukker op igen
 naar vi mindst venter det
 snigende sig stadig i vort Fodspor
 umulig at undfly."

Efter sådan en omgang kan man trænge til et pusterum, eller i hvert fald et andet – måske mere kvindeligt? – syn på sagen, som i Anna E. Munchs opstilling.

De kvindelige kunstnere

I 100-året for kvindernes valgret er det godt at kunne konstatere, at Vejen Kunstmuseum har en fin repræsentation af kvindelige kunstnere. Disse er ellers ofte i undertal på de danske kunstmuseer. Museet står i jubilæumsåret i spidsen for et digitalt pilotprojekt, der sætter spot på de kvindelige kunstnere på 20 jyske kunstmuseer: KK15 – Kvindelige kunstnere i 2015. I løbet af året vil en særskilt hjemmeside gå i luften med aktivitetskalender, statistik- og historikafsnit, præsentation af kvindelige kunstnere, litteraturhenvisninger mm. Følg med på museets hjemmeside og i årets K.O.T.-udgivelser.

Med købet af Anna E. Munchs opstilling føjes endnu et kvalitetsværk af en kvindelig kunstner til samlingen på Vejen Kunstmuseum. Her kommer det til at hænge sammen med flere Anna E. Munch-billeder og anden god kunst af kvinder. Særligt et maleri af Susette Holten Skovgaard (1863-1937) vil det kunne "snakke med". Den ved første øjekast lignende opstilling fra 1922, "Interiør med Rosenbuket", med ovalt mahognibord, roser i vase og to billeder i rammer på væggen. Susette har dog været mindre optaget end Anna af at tilføre sin opstilling symbolsk indhold og dermed kan man igen se, hvor forskelligt to opstillinger kan falde ud. ■

FAJANCE AF KAREN HANNOVER

En præsentation i anledning af 100-året for kvindernes valgret

Af museumsleder Teresa Nielsen

100-året for kvindernes valgret er en kærkommen anledning til at fokusere på de kvindelige kunstnere. Ud over den store udstilling om Nathalie Krebs' SAXBO-værksted og omvisninger om de kvindelige kunstnere i den faste samling sker det med to præsentationer i Keramiksamlingen. Den ene er en reolmontre fyldt med værker af Cathinca Olsen – omtalt i sidste nummer af bladet. I en anden reol står 29 værker af Karen Hannover (1872-1943). Visningen sker i samspil med et af hendes børnebørn, der beredvilligt har stillet sin samling til rådighed. De private værker og museets stykker giver for første gang i nyere tid et fyldestgørende indtryk af kunstnerens virke.

Påfaldende er det, at Karen Hannover ikke er optaget i Weilbachs Kunstnerleksikon, men dog i Dansk Kvindebiografisk Leksikon. Vel var hun selvlært som kunstner, men hun var en integreret del af det etablerede kunstliv og udstillede i Danmark såvel som i udlandet. I Vejen vistes hendes værker for første gang i 1996 på udstillingen om sammenslutningen "De frie Billedhuggere", hvor Niels Hansen Jacobsen (1861-1941) var medgrundlægger. Hos dem var hun gæst i 1913. Fra Ordrupgaard låntes en stor hvidglaseret opsats, der har fast plads på spisebordet i kunstsamleren Wilhelm Hansens villa. En beslægtet opsats ejer Designmuseum Danmark, men bemalet og med et rigt dekoreret låg. På auktion i 1997 købte Vejen Kunstmuseum en samling, der heldigvis stod som "Ukendt kunstner, signeret HK". For en slik erhvervedes de fine Karen Hannover-stykker. Aktuelt ses syv af dem: To ananas-lågkrukker, to knoppede hvide vaser, to tulipan-lågkrukker og en citronskål. Samlingen blev i april 2010 suppleret med en flot gave fra Danske Bank. Afdelingsleder i Vejen, Ferdinand Jepsen, overrakte en anseelig lågkrukke fra 1912.

Med sin mor og søskende kom Karen Hannover i 1892 som 20-årig til Paris, hvor hendes moster, den talentfulde malerinde Anna Petersen (1845-1910), blev hendes indgang til de kunstneriske kredse. Dér traf hun blandt andre landsmændene Sophus Claussen og J. F. Willumsen. Den førstnævnte blev bjergtaget og ulykkeligt besat af Karen, der dengang endnu bar forældrenes efternavn, Topsøe. Willumsen var da netop i den tidlige fase

Et kig ind i Emil og Karen Hannovers hjem i 1902. Hendes keramik står på bordet og et par af Juliette Willumsens statuetter ses på bordet ved væggen.

af sin eksperimenterer med keramikken. Mens han og Niels Hansen Jacobsen i 1890'ernes Paris tog del i kunstnernes afsøgning af det højtbrændte stentøj, modellerede Willumsens daværende hustru, Juliette, kvindefigurer i fajance med en enkel, hvid tinglasur – som også siden blev karakteristisk for Karen Hannovers virke.

I 1897 giftede Karen sig med kunsthistorikeren Emil Hannover (1864-1923), der da var bibliotekar på Kunstindustrimuseet og fra 1906 dets direktør. Han var en af de ihærdigste forsvarere af Willumsens værker. I sin 1892-anmeldelse af dennes "Familievase" skar Hannover igennem i forhold til de mange, der gjorde grin med skulpturen: "I disse Hoveder rummes afgjort den størst skaarne Kunst, som nogen dansk Mand har frembragt i de sidste Aar,..."¹ Emil Hannover var levende optaget af keramik og udgav i to bind "Keramisk Håndbog", 1919 og 1924. I hjemmet blev der talt keramik, og i stuerne stod et par Juliette Willumsenstatuetter.² De har nok også været med til at give Karen Hannover mod på et kunstnerisk virke. Man kan læse, at hendes afsæt var de hvide, tinglaserede fajancer, den ældre europæiske "faïence stannifère".³ Det bekræftes ved et kig i kataloget til Winkel & Magnussens auktion den 14.4.1943 over "Antikviteter, som har tilhørt dødsboet efter Fru Karen Hannover". Blandt det højst vurderede var en smørkrukke af

fajance i form af en artiskok på et fad, Kastrup 18. århundrede. Netop dér i 1700-tallets enkle, lidt grove lavtbrændte keramik ligger det mest direkte udgangspunkt for hendes keramik. Af et katalog fremgår, at hun i 1920 udstillede en modelleret artiskok – måske den, der netop nu kan ses i Vejen.

Karen Hannover siges at være begyndt på keramikken i 1910, og hun debuterede i 1912 anonymt under initialerne KH på Landsforeningen Dansk Kunsthåndværks udstilling i Kunstindustrimuseet. I 1914 viste hun på Den Baltiske Utställningen i Malmö en vitrine med *"Æstetiske graa Fajancer"*. En anmelder skrev, at "Brændingen foregaaar hos det gamle bekendte Terrakotta-Firma P. Ipsens Enke... Paa den skønne graahvide Grund er med god Virkning undertiden anbragt enkelte farvede Dekorationer – Blomster, Frugter og Grene med Blade. Karakteren af Pottemagerarbejde svigter aldrig, og Kompositionerne undgaar stedse at blive banale."⁴ Af fabrikkens lister fremgår endvidere, at hun dér gav oplæg til et vaskesæt med vandfad, vandkande, sæbe- og børstesål samt børstebæger.⁵

I 1919 vistes hendes keramik i Norge, hvor hun med billedhugger Einar Utzon-Frank udstillede i kunstforeningerne i Bergen og Kristiania/Oslo.

I 1920-kataloget til "Kvindelige Kunstneres retrospektive Udstilling" er hun repræsenteret med ti fajanceværker – primært lågkrukker. I 1921 havde hun en vitrine med fajance på Salon d'Automne i Paris, og det følgende år udstillede hun på Charlottenborgs Forårsudstilling. Efter Emil Hannovers død i 1923 udstillede hun kun sjældent.

Ud fra et forholdsvis begrænset statistisk materiale ser det ud til, at Karen Hannover indledningsvis og tilbagevendende har arbejdet med det rene, hvide udtryk. Senest i 1914 kom farverne ind som en vigtig del af helheden. Produktionen synes at bevæge sig fra ornamenterede lågterriner under klar inspiration fra europæisk 1700-tals fajance over i en fase først i 1920'erne, hvor hun var optaget af de spanske og italienske traditioner for frugtformede fajancearbejder som den førmtalte artiskok, og museets to ananas-lågkrukker. De er udaterede, men andre ananas (eller måske netop disse?) udstillede hun i 1923.

I samme ånd som Effie Hegermann-Lindencrones berømmede porcelænsværker for Bing & Grøndahl med tang- og blomsterslyng,⁶ arbejdede også Karen Hannover virtuost med mulighederne i arbejdet med den gennembrudte form. I kraft af materialevalg har hendes fajancer dog en helt anden ånd. Et pragteksemplar er den store opsats på Ordrugaard.

Et af Karen Hannovers helt originale form- og teknikbidrag er de i grunden ganske enkle krukker med knopper. Museet ejer to hvidglaserede og har lånt en med kortere hals og en rødviolet-glasur med turkisgrønt islæt. Korpus er drejet og maven rundt smykket med individuelt påsatte små knopper – en abstraktion over ananassens knopper. I sin essens foregriber den keramiske kogle/spireformede krukker som dem, der siden udgik fra både Axel Saltos og Lisbet Munch-Petersens værksteder. ■

1. Leila Krogh red. "J. F. Willumsens keramiske værker, 1891-1900", J. F. Willumsens Museum 1986, side 12 i Erik Lassens artikel om J. F. Willumsens keramik.

2. Af kataloget til Kvindernes Udstilling i 1920 fremgår det, at kat. nr. 589a. "Ung Kvinde, der smykker sig med Blomster" var udlånt af "Direktør Hannover" – altså fra Emil og Karen Hannovers hjem.

3. Lilli Lehmann i Dansk Kvindebiografisk Leksikon.

4. I tidsskriftet *Skønvirke*, juli 1914, side 22-24.

5. Kathrine Jørgensen og Bente Holst *Et keramisk Eventyr – P. Ipsens Enke Kgl. Hof Teracottafabrik 1943-1955*, 2001, side 238.

6. Arbejdet med gennembrudte former ses i en del af de værker, der under J. F. Willumsens kunstneriske ledelse blev til hos Bing & Grøndahl i tiden op til Verdensudstillingen 1900. Hos Hegermann-Lindencrone bliver det hendes signatur, men op til 1900 gør fx Willumsen, Siegfried Wagner og Jo Hahn Locher også effektivt brug af kontrasten i det gennembrudte.

KUNSTREJSE TIL WORPSWEDE OG BREMEN

Af museumsleder Teresa Nielsen og
Sophus Ejler Jepsen, billedkunstner og formidler

I kamp med maleriets ædlestes disciplin, historiemaleriet, begyndte landskabsmaleriet at vinde position omkring 1800. Med afsæt i mindre skitser blev de minutiøse landskaber møjsommeligt til i atelieret, hvor farverne blev revet og blandet. Fra 1840'erne gjorde malertuberne det muligt at arbejde i felten, **en-plein-air**, at male i skiftende vejrlig på stedet og i hastige strøg fange essensen af det sete.

Som led i nationale projekter opfordrede fx den danske kunsthistoriker N.L. Høyen kunstnerne til at søge ud i det ærkedanske landskab på samme vis som J.W. von Goethe og Johann Heinrich Meyer i begyndelsen af 1800-tallet havde peget på værdien af de nationale landskaber forbundet med romantikkens længsel mod svundne tider og interesse for landbefolkningens enkle levevis.

I en senere bølge søgte maleren Fritz Mackensen (1866-1953) på anbefaling af en ung pige fra Worpswede i 1884 ud fra Akademiet i Düsseldorf. Landsbyens bygninger og hedelandskaberne rummede unikke motiver og kolleger som Hans am Ende (1864-1918) og Otto Modersohn (1865-1943) fulgte efter i 1889. Fra midten af 1890'erne var også Fritz Overbeck (1869-1909) og Heinrich Vogeler (1872-1942) en del af kolonien. De slog sig ned og opførte egne boliger i stedets ånd. Vogelers venskab med litteraten Rainer Maria Rilke trak også ham ind som en del af kolonien – en forbindelse, der forstærkedes gennem hans ægteskab med billedhuggeren Clara Westhoff (1878-1954), en nær veninde af maleren Paula Modersohn-Becker (1876-1907) – det i dag nok internationalt set bedst kendte medlem af kunstnerkolonien.

En central kunstner i forbindelsen mellem Worpswede og Bremen samt for udbredelsen af kendskabet til Paula Modersohn-Beckers værk er billedhuggeren og arkitekten Bernhard Hoetger (1874-1949). I sine skulpturelle byggerier et sted mellem art nouveau og art deco i en egen ekspressionistisk form har han tegnet en del Worpswede-bygninger og de markante dele af Böttcherstrasse-kvarteret i Bremen. De blev opført på bestilling af HAG-kaffegrossererens Ludwig Roselius (1874-1943). Gennem venskab med Paula Modersohn-Becker gav Hoetger sin interesse for hendes værker videre til Roselius, der i Böttcherstrasse fik indarbejdet et museum til hendes minde.

At drage fra Danmarks Troldehovedsted, Vejen, til kunstnerkolonien i Teufelsmohr giver god mening ud over det fælles trolderi, for i Worpswede handler det om en tysk gruppe kunstnere der var Niels Hansen Jacobsens samtidige. Relativt uberørt står endnu landskabet og bygningerne, som har været kunstnernes motiver, og deres værker kan ses i kunsthallerne og kunstnernes renoverede boliger, der i dag fungerer som museer. ■

PAULA MODERSOHN-BECKER – EN ENER

Af Gunna Kjelstrøm

På forsiden af dette KOT kan man se et selvportræt af den tyske maler Paula Modersohn Becker, som var Tysklands første kvindelige ekspressionist, den første kvinde, der malede nøgen-selvportrætter og verdens første kvinde, der fik et museum dedikeret til sin kunst (1927).

For Paula Modersohn Becker (1876-1907), født i Dresden som det tredje af syv børn, var kunsten et og alt. Allerede som ung viste hun stor interesse for at tegne og fik undervisning på forskellige skoler; bl.a. i London, Bremen og Berlin. Forældrene støttede hende i uddannelsen til lærer og senere maler. På en udstilling i Bremen i 1895 med malere fra det nærliggende Worpswede blev hun så begejstret for dem, at hun i 1898 slog sig ned i den nordtyske landsby og blev en del af den etablerede kunstnerkoloni. Her mødte hun malere som Fritz Mackensen (1866-1953) og Heinrich Vogeler (1872-1942), som havde fundet et frirum, hvor de kunne protestere mod kunstakademiernes snævre, åndelige rammer. De nordtyske landskaber blev en inspirationskilde, og mennesket og naturen i samspil blev hendes foretrukne motiver.

“Selvportræt på 6. bryllupsdag”.

1906. Olie på lærred. 101 x 70 cm.

Dog varede det ikke længe, før hun fik udlængsel, og i 1900 tog hun til Paris, som var kunstens pulserende centrum. Her stiftede hun bekendtskab med den franske avantgarde, som smittede af på hendes kunst, og hun udviklede nu sin helt egen stil og billedverden. Fyldt med energi og inspiration vendte hun tilbage til Worpswede, hvor hun i 1901 giftede sig med malerkollegaen Otto Modersohn. Men Paula var mere gift med kunsten end med Otto og befandt sig i perioden 1900-1906 ofte i Paris, hvor hun modtog undervisning på private akademier og tegnede efter modeller, som hun fandt blandt fattige italienere, ligesom hun i Worpswede foretrak at male bønder og fattiglemmer og især deres børn, som hun malede mere end 300 billeder af. Det var også i Paris, at hendes nøgenportrætter blev til – en helt uprøvet retning for kvindelige malere. "Selvportræt på den 6. bryllupsdag" (1906) regnes for det første nøgenselvportræt, malet af en kvinde.

I 1907 vendte hun hjem til Otto i Worpswede, ikke helt godvilligt. Hun ville etablere sig som maler, før hun fik børn, fordi hun var bange for ikke at kunne re-

alisere sig selv med småfolk om benene. Men den lille datter Mathilde (1907-1998) ville til verden, og det kom hun den 2. november 1907. Nitten dage senere døde hendes mor af en blodprop i benet. Mærkeligt nok havde Paula en fornemmelse af sin tidlige død. I sin dagbog skrev hun i 1901: "Jeg ved, at jeg ikke kommer til at leve ret længe..... og hvis jeg blot har malet tre gode billeder, så skal jeg gladeligt tage herfra med blomster i hånden og håret."

Tre gode billeder blev det til - og mange flere. I Paula Modersohn Beckers atelier fandt man efter hendes død ikke mindre end 735 malerier. I sit korte liv udstillede hun kun et par gange og solgte kun nogle få billeder. Hun oplevede ikke anerkendelsen i kunstverdenen, mens hun levede. Først langsomt blev hun anerkendt i Tyskland, men i 1927, tyve år efter hendes død, åbnedes i Bremen Paula Modersohn-Becker Museet, verdens første museum til ære for en kvindelig kunstner. ■

"Eldre kvinde, fattiglem, i haven med glaskugle og valmue". 1907. Olie på lærred. 96 x 80 cm.

WORPSWEDE/BREMEN

Kunst- og kulturrejse den 13. - 17. september 2015

Turen går til kunstnerkolonien Worpswede lidt nordøst for Bremen. Stedet er mange gange blevet sammenlignet med kunstnerkolonien i Skagen.

Vi bor på "Hotel Ramada" midt i Bremen. Vi får derfor også mulighed for at nyde den smukke by med dens attraktioner.

Turen bliver fyldt med spændende oplevelser, og vi har fået Sophus Ejler Jepsen til at være turens kunstfaglige guide, og han vil løbende introducere os til de spændende kulturelle steder, vi skal besøge.

Stadsmusikanterne fra Bremen

Bossard Kunststätte, Jesteburg

PROGRAM

Søndag den 13. september

07.00 Afgang Ludvig Schrøders Vej 10, Askov.

07.15 Afgang fra Jyllandsgade
(det gamle posthus), Vejen.

10.30 Vi besøger Wenzel Hablik Museum, Itzehoe. Her arbejdede maleren, grafikeren og kunsthåndværkeren Wenzel Hablik og hans hustru væver Elisabeth Lindemann.

12.00 Afgang fra Itzehoe.
Vi spiser frokost et smukt sted på ruten.

14.15 Vi besøger Bossard Kunststätte, Jesteburg, som er en af de meget få ekspressionistiske kunstnerboliger, der stadig eksisterer i Europa.

16.15 Afgang mod Bremen.

18.00 Ankomst til Hotel Ramada, Bremen - indkvartering.

19.00 Middag på hotellet. Derefter aftenen til fri afbenyttelse.

Mandag den 14. september

07-9.00 Morgenmad på hotellet.

09.00 Afgang med bus til Worpswede. Vi har nu en hel dag i Worpswede. Vi kører til "Kaffee Verrückt", hvor vi starter med en rundvisning. Så kan vi på egen hånd bl.a. at besøge følgende museer: Grosse Kunstschau Worpswede, Worpsweder Kunsthalle, Käseglocke, Museum am Modersohn Haus. Worpswede er fyldt med hyggelige gallerier, butikker og spise-

"Kaffee Verrückt", Worpswede

steder, så tiden vil sikkert flyve af sted. Frokost kan indtages i en af byens mange hyggelige caféer på egen hånd.

17.00 Afgang til Bremen.

19.00 Middag på hotellet.

Vi planlægger en aften med tilbud om en opera/koncert. Når spillestedernes programmer kendes, fastlægges dagen. Ellers er aftenen fri til egen disposition.

Tirsdag den 15. september

07–9.00 Morgenmad på hotellet.

09.00 Afgang mod Worpswede. Vi bruger bussen hele dagen, da attraktionerne ligger i mere end gåafstand fra hinanden. Vi besøger Barkenhof, Zionskirche, og Haus im Schluh.

12.45 Frokost på den historiske Bahnhof, bygget i Jugendstil og tegnet af Worpswede-kunstneren Heinrich Vogeler.

14.15 Afgang til Fischerhude med besøg på Otto Modersohns Museum.

16.15 Afgang til hotellet.

18.00 Tidlig middag på hotellet, hvis vi skal til opera/koncert. Ellers sædvanlig spisetid kl. 19.00.

Onsdag den 16. september

07-9.00 Morgenmad på hotellet.

09.00 Vi mødes på Rådhusstorvet, 5 minutters gang fra hotellet. Vi oplever Böttcherstrasse, som er bygget af skulptør og arkitekt Bernhard Hoetger, og ser området omkring rådhuset.

12.30 Vi spiser frokost i Restaurant Flett i Böttcherstrasse.

13.30 Turen går til Kunsthalle Bremen. Herefter har vi efter middagen til fri disposition.

18.30 Afgang til Restaurant Kloster til fælles middag.

Barkenhof, Worpswede

Otto Modersohns Museum,
Fischerhude

Böttcherstrasse i Bremen.

Udvandrermuseet BallinStadt ved Hamburg.

Kunstwerke Carlshütte, Büdelsdorf

Torsdag den 17. september

07-8.30 Morgenmad på hotellet.

08.30 Afgang mod Hamburg.

11.00 Vi ankommer til BallinStadt Udvandremuseum (Hamburg), hvorfra mere end fem mio. mennesker fra hele Europa emigrerede fra 1850 til 1939.

12.30 Frokost på restaurant "Nach America" i BallinStadt.

13.30 Afgang fra BallinStadt, hvorefter vi tager på en mindre rundtur langs havnefronten i Hamburg. Måske er der tid til et par små stop på turen, inden vi kører videre nordpå.

15.45 Vi besøger Kunstwerk Carlshütte, som bl.a. indeholder Nord Art- en international kunststilling og en skulpturpark.

17.45 Afgang mod Danmark.

18.45 Ankommer til Holbøl Landbohjem, hvor vi spiser middag.

20.00 Afgang mod Vejen/Askov.

21.00 Forventet ankomst til Vejen.

21.30 Forventet ankomst til Askov.

Turen er tilrettelagt i samarbejde med Frørup Rejser, og vi kører i en moderne 4-stjernet bus.

Deltagerprisen er 5.000,- kr. for medlemmer og 5.300,- kr. for ikke-medlemmer.

Tillæg for enkeltværelse 600,- kr.

Prisen inkluderer hotelophold, fuld forplejning (undtaget frokost mandag), entreer og kaffe i bussen. Drikkevarer på hele turen er for egen regning.

Vi bor på Hotel Ramada, Überseehotel Bremen, Wachtstrasse 27-29, Bremen. Tlf. +49 42 13 60 10.

Der tages forbehold for ændringer i programmet. ■

Museums- og Kunstforeningen
for Vejen og Omegn

TILMELDING

Pernille Vestergaard
tlf. 41 13 89 05 eller
mail: pv@vejen.dk

Når I/du har reserveret plads til turen, indbetales depositum 500 kr; pr. person til Kunstforeningens konto 1551 8715633851. Restbeløbet betales senest 15. august 2015.

ROUND ABOUT VOCALS - RYTMISK KOR MED SAXOFONIST OG DIRIGENT HANNE RØMER

Koncert onsdag den 9. september kl. 19.30

Round About Vocals et rytmisk kor/vokalensemble med 20 sangere fordelt på seks stemmer. Koret er hjemmehørende i Esbjergområdet, men sangerne kommer fra et stort område lige fra Ebeltoft over Odense, Kolding, Vejen, Esbjerg og Ribe til Fanø. Fælles for de 20 sangere er stor erfaring med og fascination af den rytmiske musik med dens spændende og medrivende klange og rytmer.

Round About Vocals' repertoire er meget bredt. Der synges alt fra pop, gospel, latin og jazz til musik fra Haiti og Afrika samt klassisk-inspirerede numre. Hanne Rømer, som jo er kendt som både komponist, saxofonist, bigband- og korleder, skriver mange arrangementer til koret. Til koncerten skal publikum høre så forskelligt som det gamle musicalnummer Over The Rainbow, Tina Dickows Break of Day, Beatles' Because, Chaplins Smile, Ellingtons Freedom og Hanne Rømers arrangement af klassikeren Summertime. Koret er meget glad for haitiansk musik, som rytmisk er udfordrende og med meget smukke klange. Det bliver publikum heller ikke snydt for.

De fleste af Round About Vocals' numre er a capella, men Hanne Rømer giver den også på saxofonen på nogle af numrene. ■

Round About Vocals fotograferet under prisoverrækkelse i 2014 ved International Choir Festival Competition Venezia in Musica.

JUNI 2015
Fortsat til søndag den 15. november

Udstilling: Den hidtil største mønstring af keramiske stentøjsværker fra kemiingeniør Nathalie Krebs' SAXBO-værksted med over 1200 udstillede værker.

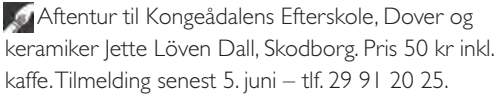
Fredag den 5. kl. 12.30 og frem

Grundlovs møde: Askov Højskole og videre til festpladsen i Skibelund Krat. Se side 4.

Lørdag den 6. kl. 15-17

Gratis specialarrangement: Museumsleder Teresa Nielsen fortæller om et udvalg af de kvindelige kunstnere i museets samling - særligt Anna E. Munch.

Tirsdag den 9. kl. 18.30

Søndag den 14. kl. 15

Gratis omvisning i SAXBO- udstillingen ved museumsleder Teresa Nielsen.

JULI 2015
Søndag den 19. juli kl. 15 - 20. august

Åbning på Museumspladsen i Dansk Standardpoesi af udstilling lavet i samarbejde mellem Cecilie Bendixen, der er bosat i Askov, og Gitte Juul. De er begge uddannet arkitekter og arbejder i krydsfeltet mellem arkitektur, design og billedkunst.

Arrangementer uden piktogram eller stedangivelse foregår på Vejen Kunstmuseum

 Kunst 6630, Rødding

 Sydjysk Kunstforening, Galleri 46, Holsted

AUGUST 2015
Søndag den 23. august kl. 15 - 17. 9.

Åbning på Museumspladsen i Dansk Standardpoesi af NARKOTIKA - lydperformance og udstilling af musiker og billedkunstner Felia Gram Hansen og arkitekt og billedkunstner Maya Peitersen.

Onsdag den 26. august kl. 19.30

Foredrag: Optakt til Kunst- og kulturrejse til Bremen og Worpsswede ved Sophus Ejler Jepsen. Entré: 50/75 kr.

Søndag den 30. kl. 15

Gratis omvisning i SAXBO-udstillingen ved museumsleder Teresa Nielsen

SEPTEMBER 2015
Lørdag den 5. september kl. 14-18

Fødselsdagsfest: Vejen Billedskole fejrer 10-års jubilæum med workshopaktiviteter på Museumspladsen og i passagen op til hovedgaden.

Onsdag den 9. kl. 19.30

Koncert: Rytmask kormusik med dirigent Hanne Rømer og Round About Vokals. Entre: 100/125 kr.

Søndag den 13. – torsdag den 17.

Kunst- og kulturrejse til Bremen og Worpsswede.

Søndag den 20. september til 18. oktober

Åbning af udstillingen ENSOM i Dansk Standardpoesi på Museumspladsen.